

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 57/24	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku II Wydział Karny wydany w dniu 27 listopada 2023 roku w sprawie o sygn. akt II K 196/23.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Prokurator we wniesionej apelacji pisemnej zaskarżonemu wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, tj. art. 37a kk w zw. z art. 43 a§1 kk i art. 4 §1kk, poprzez orzeczenie kary alternatywnej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>w postaci grzywny, z jednoczesnym orzeczeniem środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 500 złotych, mimo braku ustawowych przesłanek na gruncie obowiązującego w dniu wyrokowania stanu prawnego, do równoczesnego orzekania obok samoistnej kary grzywny środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Na wstępie podnieść należy, że sąd I instancji prawidłowo uznał, że przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2023 roku (w czasie popełnienia przypisanego czynu) były względniejsze</p>				

dla oskarżonego i powołał w zaskarżonym wyroku przepis art. 4 §1 kk. Od 1 października 2023 roku został wprowadzony przepis art. 33 §1a i 2a kk określający minimalną wysokość kary grzywny orzekanej obok kary pozbawienia wolności. Zastosowany w zaskarżonym wyroku przepis art. 37a §1 kk obligował sąd do wymierzenia oskarżonemu kary grzywny w wysokości co najmniej 100 stawek dziennych, podczas gdy od 1 października 2023 roku, po zmianie treści przepisu art. 37a §1 kk minimalna wysokość orzeczonej kary grzywny wzrosła do 150 stawek dziennych. Sąd I instancji orzekł wobec oskarżonego nawiązkę, która w tym przypadku ma charakter środka kompensacyjnego, gdyż stanowi surogat naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem pokrzywdzonemu – Nadleśnictwu w R.. Sąd okręgowy w tym składzie podziela argumenty

zawarte w apelacji prokuratora, z których wynika, że przepis art. 37a §1 kk nie stanowi autonomicznej podstawy do orzeczenia środka karnego, kompensacyjnego lub przepadku i przy jego zastosowaniu w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2023 roku, należało zastosować określony w nim środek, na podstawie przepisu szczególnego, mającego zastosowanie w danej sprawie. W realiach przedmiotowej sprawy orzeczona nawiązka na rzecz pokrzywdzonego – Nadleśnictwa w R., zdaniem sądu okręgowego w tym składzie spełnia przesłanki przepisu art. 37a §1 kk do jego zastosowania w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2023 roku i powołania w podstawie prawnej skazania przepisu art. 4 §1 kk.

O zmianę zaskarżonego wyroku i uchylenie

zasadny
częściowo zasadny

rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 3 dotyczącego orzeczone go świadczenia pieniężnego.	# niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Skoro zarzut zawarty w apelacji prokuratora okazał się zasadny, to sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok, zgodnie z wnioskiem apelanta dotyczącym uchylenia orzeczonego w punkcie 3 świadczenia pieniężnego.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.	Sąd okręgowy stosując przepis art. 440 kpk zmienił z urzędu zaskarżony wyrok na korzyść oskarżonego w części dotyczącej rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1, gdyż sąd meriti przypisał oskarżonemu działającemu wspólnie i w		

porozumieniu ze S. P. dokonanie zaboru w celu przywłaszczenia dwóch sztuk drzewa gatunku sosna poprzez ich uprzedni wyrąb, a następnie częściowe przewiezienie do miejscowości C. na posesję o numerze (...), czym spowodował straty w kwocie 835,03 złotych na szkodę Nadleśnictwa w R.,

tj. czyn wypełniający dyspozycję art. 278§1 kk w zw. z art. 290 §1 kk. Zdaniem sądu okręgowego w tym składzie zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że oskarżony nie popełnił przestępstwa kradzieży, a dokonał wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą (S. P. nie żyje i z tego powodu umorzono postępowanie karne przeciwko ww. k-49) wyrębu w celu przywłaszczenia dwóch sztuk drzewa sosnowego w lesie należącym do Nadleśnictwa w R.. Za takim stanowiskiem sądu okręgowego przemawiają wyjaśnienia oskarżonego,

którym sąd I instancji dał wiarę. Zarówno na rozprawie przed sądem I instancji, jak i postępowaniu przygotowawczym składając wyjaśnienia oskarżony przyznał się do dokonania zarzuconego mu czynu i dokładnie opisał przebieg całego zdarzenia . Bezsporne jest, że oskarżony wspólnie i w porozumieniu pojechał z sąsiadem S. P. jego ciągnikiem do lasu w celu wyrębu drzewa i jego kradzieży z lasu. Tymczasem, na miejscu oskarżony uczestniczył w wyrębie dwóch sztuk drzewa gatunku sosna w lesie, ale nie uczestniczył w jego wywiezieniu z lasu i w realiach przedmiotowej sprawy nie doszło do jego kradzieży. Na podkreślenie zasługuje fakt, że podczas wyrębu drugiego drzewa doszło do wypadku, gdyż wycięte drzewo spadło na nogi S. P. przyciskając go do ziemi. Oskarżony pociął piłą to drzewo, aby uwolnić sąsiada i widząc, że jego stan zdrowia jest poważny

zdecydował się powiadomić o zaistniałym zdarzeniu jego żonę. Następnie żona S. P. przyszła na miejsce zdarzenia razem z synem i wezwała pogotowie, a syn odjechał ciągnikiem z przyczepą („wozem”) ojca, na której było załadowane pierwsze wycięte drzewo do posesji rodziców. Oskarżony wówczas poszedł do domu, a żona S. P. została razem, z mężem w lesie i czekała na karetkę pogotowia. Bezsporne jest w sprawie, że S. P. w wyniku odniesionych obrażeń ciała zmarł w dniu 19 lutego 2023 roku (odpis zgonu k-48). Jest rzeczą oczywistą, że w chwili zaistnienia wypadku w lesie ani oskarżony, ani tym bardziej ciężko ranny S. P. nie mieli już zamiaru dokonać kradzieży drzewa z lasu. Syn S. P., który przyszedł na miejsce zdarzenia zabrał ciągnik ojca i pojechał nim do domu rodziców z załadowanym na przyczepę (wóz) pociętym na kawałki drzewem i nie zastanawiał się czy

doszło do przestępstwa, gdyż jego zamiarem na pewno nie była kradzież drzewa z lasu, a odprowadzenie ciągnika ojca do jego posesji. Oskarżony także nie uczestniczył w wywożeniu drzewa z lasu, a jego udział w przestępstwie zakończył się z chwilą, gdy drugie wyrąbane drzewo przycisnęło S. P. nogi. Zasady wynikające z treści art. 7 kpk wskazują, że oskarżony po zaistniałym wypadku i upewnieniu się, że jego sąsiadowi będzie udzielona pomoc (nie zostanie sam ranny w lesie) po prostu szybko oddalił się z lasu, przewidując, że zjawią się tam z czasem inne służby poza medycznymi. Nie można zatem zdaniem sądu okręgowego w tym składzie przypisać oskarżonemu kradzieży wyrąbanego drzewa z lasu, a jedynie jego wyrąb w celu przywłaszczenia (na jego posesji nie zabezpieczono podczas przeszukania żadnego drzewa z

	<p>lasu k- 17-18), które to działanie wypełnia dyspozycję art. 290§1 kk. Tego rodzaju czyn charakteryzuje się mniejszym stopniem społecznej szkodliwości, co ma bezpośredni wpływ także na wymiar kary.</p>	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Sąd okręgowy niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów zmienił zaskarżony wyrok na korzyść oskarżonego J. M., gdyż nie dokonał on kradzieży wcześniej wyrąbanego drzewa z lasu.		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Sąd okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w		

Radomsku wydany w dniu 27 listopada 2023 roku w sprawie o sygn. akt II K 196/23 w części dotyczącej rozstrzygnięć zawartych w punktach 3 (nawiązki) i 5 (zwrotu na podstawie art. 230 §2 kpk zabezpieczonej jako dowód rzeczowy części wyrąbanego drzewa z lasu - właścicielowi Nadleśnictwu R.). Sąd okręgowy także utrzymał w mocy rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 4 dotyczące zaliczenia oskarżonemu na podstawie art. 63 §1 kk okresu zatrzymania na poczet orzeczonej kary grzywny przyjmując, że zaliczenie to dotyczy kary grzywny orzeczonej niniejszym wyrokiem.

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy

Skoro rozstrzygnięcia zawarte w ww. punktach zaskarżonego wyroku nie zostały zaskarżone przez prokuratora i nie zachodzą przesłanki

<p>do dokonania ich zmiany z urzędu, to w tej części zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.</p>		
<p>1.8. <i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w miejsce czynu przypisanego w punkcie 1, oskarżonego J. M. uznał za winnego tego, że w dniu 18 lutego 2023 roku, w miejscowości C., gm. Ż., woj. (...) na terenie Leśnictwa w K. w oddziale (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą dokonał w celu przywłaszczenia wyrębu dwóch sztuk drzewa gatunku sosna o wartości 835, 03 złotych na szkodę Nadleśnictwa w R., które częściowo zostało przewiezione do miejscowości C. na posesję o numerze (...), czym działał na szkodę Nadleśnictwa w R.,</p>		

tj. popełnienia przestępstwa wypełniającego dyspozycję art. 290 §1 kk w zw. z art.4 §1 kki na podstawie art. 278 §1 kk w zw. z art. 290 §1 kk w zw. z art. 37a §1 kk wymierzył mu karę 170 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych,

- uchylił rozstrzygnięcie z punktu 3 o świadczeniu pieniężnym,

- przyjął, że rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 4 dotyczy zaliczenia na poczet orzeczonej kary grzywny niniejszym wyrokiem.

Zwięźle o powodach zmiany

Sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 na korzyść oskarżonego, gdyż zaistniały przesłanki wynikające z treści przepisu art. 440 kpk. Aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punkcie 4.1 uzasadnienia. Zmieniając opis czynu przypisanego

oskarżonemu i jego kwalifikację prawną na art. 290§1kk w zw. z art. 4 §1kk, sąd okręgowy wyeliminował z podstawy prawnej skazania art. 278§1kk. Skoro oskarżony nie dokonał kradzieży wyrąbanego drzewa z lasu, a jego działanie zostało zakończone na wyрубie drzewa z lasu w celu przywłaszczenia, to przy tak dokonanej zmianie na korzyść J. M. zaistniały przesłanki do wymierzenia oskarżonemu za tak przypisany mu czyn w mniejszej wysokości kary grzywny przy zastosowaniu art. 37a §1kk, niż w zaskarżonym wyroku. Sąd okręgowy wymierzył oskarżonemu 170 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych.

Sąd okręgowy uchylił punkt 3 zaskarżonego wyroku zgodnie z wnioskiem prokuratora zawartym we wniesionej apelacji

na korzyść oskarżonego.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Punkt 3 wyroku sądu okręgowego	O kosztach sąd okręgowy orzekł na podstawie art. 634 kpk. Sąd okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 170 złotych opłaty za obie instancje, zgodnie z art. 3 ust 1 i art. 10 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (t. j. Dz.U nr 49 z 1983 r., poz. 223 z późn. zm) i	

	zwolnił oskarżonego od wydatków za postępowanie odwoławcze uznając, że względy słuszności przemawiają za takim rozstrzygnięciem (art. 624 § 1 kpk).
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skarżone jest rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 3 zaskarżonego wyroku dotyczące orzeczenia od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężnego w kwocie 500 złotych.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana